

1926-Loven forudsatte, at al Huslejerregulering skulde ophøre den 14. April 1931. Der er imidlertid senere ved *Love af 26. Juni 1929 og 23. Maj 1930* blevet givet en *be-grænset Forlængelse af Beskyttelseslovgivningen* for henholdsvis Oslo og Nidaros Kommuner. Reglerne gælder dog kun Beboelseslejligheder paa indtil 2 Rum med eller uden Køkken (for Oslo dog tillige Hoteller og Pensionater) og ophører den 14. April 1934.

(For Nidaros's Vedkommende opretholdes — ligeledes til 14. April 1934 — 1926-Lovens Bestemmelser om, at Mæglere skal autoriseres af Bestyrelsen).

Bilag 10 C.

Finland.

Angaaende Finland, hvor Huslejelovgivningen bortfaldt i 1924, henvises til Rigsdagstidende 1924—25 A, Spalte 4037—42. Der gælder nu kun en svag Aager-Bestemmelse, som ikke en Gang synes at gaa saa vidt som den ovenfor omtalte svenske Aager-Bestemmelse.

Bilag 10 D.

England.

I England gælder stadig Lov af 2. Juli 1920 med Ændringslov af 31. Juli 1923, hvorom henvises til Rigsdagstidende 1924—25 A, Spalte 4041—4052.

Disse Love, der senere er suppleret med »The Prevention of Eviction Act« af 14. Juli 1924 og »The Rent and Mortgage Interest (Restrictions Continuation) Act, 1925« — jfr. ovennævnte Henvisning til Rigsdagstidende — samt senere ved aarlige »Expiring Laws Continuance Acts«, forlænger med en enkelt Lempelse den oprindelige Huslejelovgivning.

Denne gælder foreløbig til den 31. December 1930. Imidlertid agter Regeringen at søge Lovenes Gyldighed forlænget endnu et Aar.

Den har nedsat et Udvalg til Undersøgelse af hele Huslejespørgsmaalet. Dette Udvalg har endnu (13. November 1930) ikke afholdt Møde; men man har gennem Udenrigsministeriet fra det danske Gesandtskab i London erholdt Tilsagn om at modtage Meddelelse om Resultatet af Udvalgets Undersøgelser. Disse Oplysninger vil, saasnart de modtages, kunne forelægges Rigsdagen.

Den ovennævnte ved Loven af 1925 indførte Lempelse gaar ud paa følgende:

Opsigelse skal godkendes, naar en Ejer, som har erhvervet Huset efter 5. Maj 1924, med rimelig Grund ønsker at tage Huset i Besiddelse til Bolig for sig selv eller for nogen af sine Sønner eller Døtre over 18 Aar, og Retten efter samtlige Omstændigheder — derunder, om det er lettest for Ejeren eller for Lejeren at skaffe sig anden Bolig — skønner, at der vilde foraarsages større Ubillighed ved at nægte Opsigelsen end ved at godkende den.

Som det ses, angaar denne Ændring kun et forholdsvis underordnet Punkt i den engelske Huslejelovgivning. Denne er stadig særdeles vidtgaende og specielt med Hensyn til Opsigelsesbeskyttelsen videregaaende end den danske Lovgivning.
